

Het bezoek der drie Prinsen uit Oeganda aan Duinendaal

'Ongeveer half juli [1914], toen nog de grootste rust in de verschillende landen van Europa heerschte, deden de drie Prinsen uit Oeganda eene reis door Italië om hunne opwachting te maken bij Pius X den toenmalig regeerende plaatsbekleeder van Petrus Stoel. Eenmaal in Europa bezochten zij meerdere landen en kwamen tenslotte ook in Nederland. Ons was de reis der drie Oegandische Prinsen ook ter ore gekomen en door bemiddeling der Eerw. Paters, gesticht door Kardinaal Lavigerie, werden wij in de gelegenheid gesteld dit hooge gezelschap even in ons midden te zien.

Zij zouden namelijk per rijtuig van het station van Bokstel naar het St. Charlesgesticht te Es rijden en de Eerw. Paters waren zoo vriendelijk ons te vragen of wij gaarne hadden dat zij met hun gevolg ons huis passeerden en dan voor den hoofdingang halt houden. Natuurlijk was dit aanbod ons hoogst aangenaam, deze drie Vorsten immers waren door de Eerw. Paters onderricht, en gewonnen voor Christus' leer; hoeveel goeds kunnen zulke groote mannen in de Missiën door woord en daad aanrichten? Hun laatste landingsplaats was Roozendaal geweest en zij vertrokken aldaar circa 4 uur en zouden in Bokstel ongeveer half zeven aankomen. Eerst ging de kleine stoet naar de Mères Ursulinen, zoodat tegen half zeven de volksmassa en wielrijders reeds aankwamen en wij aan den grooten volksdrom goed konden gewaar worden dat ook de Prinsen niet ver meer waren.

En ja, dan komen langzaam en statig de twee open landauers aangereden en zag men reeds in de verte twee bruingekleurde vorsten (een was achtergebleven). Zij waren vergezeld van verscheiden Witte Paters, waaronder een van hen meer bijzonder tot tolk diende. Wij stonden allen gegroepeerd voor het Huis; de Zusters voor de lengte van het Gesticht, de kostkinderen in het grasperk voor het huis, de ouden van dagen meer zijwaarts, maar toch zoo dat allen hen goed konden zien.

Lang konden zij niet vertoeven en enkele hoera's benevens een mooi bouquet was dan ook de eenige hulde, die men hen kon aanbieden. Toen de Eerw. Pater hen opmerkzaam maakte, dat de kinderen en omstanders zongen: 'Lang zullen zij leven' gingen zij recht staan in de rijtuigen en door hoofdknikken en handgewuif gaven zij hun dankbaarheid te kennen.

Wie had kunnen vermoeden, dat zoo spoedig na dit heerlijk bezoek, den oorlog zou uitbreken en ook onder hunne onderdanen, zelfs priesters, die hen steeds den zoete vrede van Christus hadden verkondigd, zouden worden opgeroepen om zich naar het front te begeven. Immers den 30sten Julij daarop volgend werden wij opgeschrikt door het luiden der groote klokken van onze kerktoren.⁵⁶

De drie Oegandese Prinsen voor de barak van Oudenbosch in 1914. Twee van hen bezochten Bokstel half juni 1914. (Collectie Witte Paters)

